శ్రీ రంధి సోమరాజు

సీటు దొరికింది

ఈ రోజుల్లో చదువే విద్యార్థికి సమస్తం. రుచి తెలియని, నిద్రనెరుగనిస్థితిలో కూరుకపోయి పాపం బి.యస్.సి. ఫస్టుక్లాసులో పాసయ్యాడు శశికుమార్. ఇంట్లో అందరూ ముద్దుగా "శశీ" అంటారు. ఇతరులు ఆ ధ్వని వింటే అమ్మాయిని ముచ్చటగా పిలుస్తోంది ఆ తల్లి అనుకుంటారు. "గాజుల చేత్తో కాఫీ అందిస్తుంది ఆ వయారి" అని లొట్టలేస్తూ కూచుంటారు. తీరాచూస్తే అబ్బాయి! ఆ వేషంలో వచ్చిన అమ్మాయి కాబోలనిపిస్తుంది.

శశి నేత్రాలు చూడగానే ఉద్వేగంతో వాటిని చుంబించాలనిపిస్తుంది. అంత అందమైన కళ్ళకోసం ఆడవాళ్ళు తపించి పోతారు. అతని క్లాసులోని ఆడపిల్లలు నిత్యం అతని కళ్ళకోసం కాచుకొని కూచున్నట్లే ఉండేవారు. వారి తలలు పాపం అతనివైపే తిరిగిపోతూ స్లోమోషన్ తిరుగుడు చక్రంలా వారికి తెలియకుండానే పరిభ్రమించేవి! అది వారికి తెలియదు. తెలిసినా అణుచుకోలేని కోరిక అది. ఎవ్వరూ ఆపలేనిది! సౌందర్యారాధన అంటే ఇదే కదా!

ఫస్టుక్లాసు వచ్చిందని తెలియగానే శశికుమార్ మనసు ఊహల్లో పల్టీలు కొట్టింది. ఎమ్. యస్‌సి. పూర్తి చేసేసి పిహెచ్. డి కూడ కానిచ్చి వెళ్ళిపోవాలి విదేశాలకు అన్న ఊహ, గొప్ప గొప్ప శాస్త్రజ్ఞులను మించి పోవాలన్న భావన మనసును మనోహరంగా ఉద్రూత లూగించింది. తండ్రి అభినందించాడు. తల్లి కడుపార గుండెల్లోనే దీవించింది. ఆ దీవెనల ఛాయలు కళ్ళలోంచి వెలుతురుగా బయటపడి, అతని శిరసును ఆప్యాయంగా నిమిరాయి. చెల్లెళ్ళు మురిసి పోతూ నెమిలి పిట్టలై గంతులేశారు. తమ్ముడు అన్నయ్యా అని కాళ్ళకు చుట్టుకొనిపోయాడు.

ఆ రోజున ఇంట్లోనివారంతా కలిసి సినిమాకు వెళ్ళారు. శకుంతల అతని క్లాస్‌మేటే. ఆమెకూడ ప్యాసయింది. కాని థర్డ్‌క్లాసు. అయితే ఏం ఆమె ఆనందం ఆమెది! స్నేహితులతో వచ్చింది. శశికుమార్‌ను చూసింది.

"హాయ్....మీరు...." అంది.

శశి కళ్ళల్లో చిత్రమైన సొగసు తొణికిసలాడింది. ప్యాసయినట్లు మొగంలో నవ్వు అలవోకగా చిగురించింది.

"ఫస్టుక్లాసులో ప్యాసయ్యాడండీ మా అన్నయ్య" చెల్లి చుక్కలజాబిల్లితో ఆకస మయింది.

శకుంతల కళ్ళల్లో జ్యోతి వెలిగింది.

"కంగ్రాట్యు లేషన్స్...."

"థ్యాంక్స్... మరి మీరో" అన్నట్టు శశికుమార్ కళ్ళు మధురంగా ప్రశ్నించాయి.

"ఏం పాస్ లెండి. అట్టడుగుక్లాసు అత్తవారింటికి పని కొస్తుంది."

"ఛా....చదువు మానాలనుకోకండి."

"నిజమే! నేనూ మానాలనుకోవడం లేదు. కాని ఈ ఏడుపు డిగ్రీకి సీటెవ్వరిస్తారు?"

"అన్నింటికీ అప్లై చేయండి. ఏదో ఒకటి రాకపోదు"

"ఛాన్స్ తీసుకోమంటారు. నా మనసలా గంతులేస్తుంది దండీ....మరి ఈ జన్మకింతే...."

"ఒరేయ్....రారా....పోదాం...." భళ్ళున తండ్రికేక.

ఎవరో పిల్ల కుర్రవాణ్ణి వలలో వేసుకుంటోందన్న అక్కసు. ఇంటి దగ్గర గట్టిగా అన్ని విషయాలు చెప్పాలి. లేకపోతే ప్రేమా....గీమా అంటారు. మనసులో ఏదో పొలికేక గింగురుమంది. ఎన్నో యుద్ధాలు, బీభత్సాలు ఉంగలు చుట్టుకొని గుండెలో కర్కశంగా గగ్గోలు చేశాయి.

తల్లి గుండెల్లో. "ఎంతబాగుంది పిల్ల. వాడికిసరైన జోడు. ఎవరి పిల్లో..." మనసులో పెళ్ళి....దాని వెలుతురు

శోభనం ముచ్చట్లు వాటి పసి నవ్వులు కన్నులపండువగా తిరిగిపోయాయి.

శశికుమార్.... మాట్లాడకుండా సినిమాహాల్లోకి కదిలి పోయాడు.

వారం రోజుల్లో మార్కులలిస్టు వచ్చింది. చూడగానే గుండె గుభేలుమంది. క్లాసువచ్చింది. కాని కేవలం 68శాతం. ఇంత తక్కువా? 78, 88 వచ్చిన వాళ్ళుంటారు. ఎన్ని కాలేజీలు... ఎన్ని కాలేజీలు.రాష్ట్రంనిండాఅవే....గబగబా పేపరు తీసి చూశాడు. మునుపు వేళ్ళమీద లెక్క పెట్టేవారు. ఇప్పుడు వేలకు వేలు జెల్లకాయ కొట్టారు. ఎన్ని ఫస్టుక్లాసులు! తను వారిలో అట్టడుగువాడు! 'ఈ ఏడుపుక్లాసుకు సీటెవ్వరిస్తారు" శకుంతల ఏదో అంటున్నట్లుంది. చెవుల్లో హోరు! ఏదో ఒక సబ్జక్టుకు తను ఛాన్స్ తీసుకోకూడదు. ఫిజిక్స్‌లోనే సీటు సంపాదించాలి. ఇప్పటినుంచీ యూనివర్శిటీ చుట్టూ తిరగాలి. నాన్నకు తెలిసినవారు చాలమంది ఉన్నారు. వి. సి. గారే తెలుసు. డిపార్ట్‌మెంట్ ఛీఫ్ నాన్నకు డియరెస్టు ఫ్రెండ్. లెటర్స్ తీసుకోవాలి. ఇప్పుడే బయలుదేరి మొదట్నించీ జాగ్రత్త పడాలి. ఆరు నూరైనా నూరు ఆరైనా ఫిజిక్స్‌లోనే సీటు సాధించాలి. అది తప్ప మరొకటి వద్దు. తన కిష్టమైన సబ్జక్ట్ అది. అదంటే తనకు ప్రాణం. మరి మార్కులు అలా ఎందుకొచ్చాయో....ఆ సంగతి తరువాత చూడాలి. ఇప్పుడు వీలు పడదు.

వెంకటామయ్యగారు కొడుకును దీవించారు. అంతా మనవాళ్ళేరా....నీకే భయమూలేదు. ఛీఫ్ ఇంట్లోనే దిగు. ఎందుకివ్వడో చూస్తాను అన్నాడు.

మెదడులో ఆశనిరాశలు తీవ్రంగా పోరాటం సల్పుతున్నాయి. కొత్త వెలుతురు రూపు దిద్దుకోవడంలేదు. చీకటి గుండెల్నిండా అలముకుంటోంది. అయినా ధైర్యమే ఊతకర్రగా నిలబడ్డాడు.

ఫిజిక్స్ ఛీఫ్ డాక్టరు అరవిందం శశికుమార్‌ను చూడగానే సాదరంగా ఇంట్లోనికి తీసుకొనిపోయాడు. వచ్చిన విషయం తెలియగానే గుండెల్లో కూలిపోయాడు. కేండిడేట్స్‌కు వచ్చిన మార్కుల లిస్టు చూసేసరికి గుండె పీసు పీసుమని పోయింది. మతిపోయింది. యాభై సీట్లకు పది హేనువందల నలభై తొమ్మిది అప్లికేషన్స్ వచ్చాయి 80%, 85% మార్కులు వచ్చినవారే వందకుపైగా ఉన్నారు షెడ్యూల్డ్ కాస్ట్, బేక్‌వర్డ్ కమ్యూనిటీవాళ్ళు కూడ 70%, 68% ల్లోనే ఉన్నారు. ఎటొచ్చీ క్రిపిల్డ్‌స్టూడెంట్స్ ఎవ్వరూ రాలేదు.

ఉన్న పరిస్థితి పూర్తిగా అర్థమయ్యేట్టు శశికి ఆయన చెప్పాడు. శశికి మూర్ఛ వచ్చింది.

ఏదో స్వంత విషయంగా చెప్పి,ఈ ఒక్కసీటు ఒబ్లైజ్ చెయ్యండి అని వి సి. గారికి అరవిందంగారు చెప్పాలనుకున్నారు కాని వి. సి. చాలా స్ట్రిక్ట్. కర్మ....ఎలా.... ఇప్పుడు కాళ్ళుతొక్కు కుంటే లాభంలేదు. పోనీ చిన్న గమ్మత్తు చేస్తేనో....అనుకున్నాడు కాని అదీల భంలేదనితేలిపోయింది. 68% కదావస్తా. ఆ అంకెను తిరగేసి 86% చూపించి ఎలాగో పైకిలాగి స్తేనో.... పెద్దపులుల్లా స్టూడెంట్ లీడర్స్ ముందే కూర్చుంటున్నారు ఇంపాజిబుల్!

ఇదివరకు అయితే ఛీఫ్‌కు ఆమాత్రం అవకాశం ఉండేది. ఒకరిదర్ని ఎలాగోలా మెంబర్లను మోహాటం పెట్టి తోసేసేవాడు. ఇప్పుడు పేపరువాళ్ళు. స్టూడెంట్‌లీడర్సు, ఆఫీసులో టైపిస్టు, గుమాస్తాల దగ్గరనుంచి అందరూ అల్సేషియన్ డాగ్సే! ప్రాణాలుతోడెయ్యడానికి సిద్ధంగా చుట్టూ ఎటూ కదలడానికి వీలులేకుండా నాలుకలు చూచుకొని కాన్-సెంట్రేటెడ్ కళ్ళతో తోకకూడ కదపకుండ కూచుంటున్నారు.

"ఏమోయ్....మంత్రుల్ని ఇన్‌ఫ్లుయెన్స్ చేసి ఏమైన లెటరు తేగలవేమిటి? వి.సి. గారికిచిన్న లెటరు." అనబోయి నాలుక కొరుక్కొని నుదురు తుడుచుకున్నాడు.

శశికుమార్‌కు పరిస్థితి పూర్తిగా అర్థమైపోయింది. అతనిలోంచి దుఃఖంపెల్లుబికింది.చంటిపిల్లవానిలా వెక్కివెక్కి ఏడ్చేశాడు. ప్రొఫెసర్ ఎంత సముదాయించినా అతని దుఃఖం కట్టలు తెంచుకుంది. విపరీతమైన తృష్ణ అతనిలో జ్వాలలా గుండెల్లోంచిపైపైకి జ్వలించింది.

"నాకు సీటు వస్తుందండి... వస్తుంది... తప్పదు." అంటూ వీధిలోకి పరుగెత్తుకొని పోయాడు.

"శశీ...శశీ..."అని పిలుస్తున్నా ఆగలేదు. ప్రొఫెసర్ హడిలిపోయాడు.

"ప్రాణాలు కాని తీసుకుంటాడేమో... చాలా ఇంటెలి జెంట్ అండ్ సెన్సిటివ్..." అరవిందంగారు కుర్చీలో నిస్త్రాణగా కూలబడి పోయారు.

శశి వీధిలో నడుస్తున్నాడు వెనుక నుంచి, ముందు నుంచి ఆటోరిక్షాలు, కార్లు, సైకిళ్ళు, విపరీతంగా జనసమూహం బాణాల వర్షంలా దూసుకొని పోతున్నాయి.

సర్రన ఇనప ఊచల లారీ ఒకటి ముందుకు దూసుకొని పోయింది. సడన్ బ్రేక్‌తో; అప్పుడే పడిన రెడ్ సిగ్నల్ చూసి జగదాంబ సెంటర్‌లో చప్పున ఆగిపోయింది. కనబడీ కనబడని చిన్న జెర్క్... వెనక ఉన్న శశి కంటిలో రివ్వున ఊచ... సమాజ కర్కశానికి చిహ్నం...జివ్వున నెత్తురు...చుట్టూ జనం...అయ్యో అయ్యో ధ్వనులు. డ్రైవర్ మీద పొలికేకలు. చంపేస్తారేమో అన్నంత ఉధృతం...

కె. జి. హెచ్.లో ఆపరేట్ చేసి చిదిగిపోయిన కన్ను తీసివేశారు. అంతా విన్న అరవిందంగారు నిర్ఘాంత పోయాడు. విల్‌ఫుల్లా... ఏక్సిడెంటా?

పాపం క్రిపిల్డ్ శశికి సీటు వచ్చింది.

నల్లద్దాల కళ్ళజోడుతో అందాన్ని ఎగదువ్వుకొని ఇంట్లో అడుగు పెట్టాడు శశికుమార్....కాని మొగంలో అదే మిటి పీడకల!

"సీటొచ్చినా ఇన్నిరోజులుండి పోయావేం...." ఇంకా ఏదో అంటున్నాడు తండ్రి.

గుమ్మంలో అడుగుపెడ్తూ శకుంతల "హాయ్....శశీ సీటొచ్చిందటగా.... కంగ్రాట్యులేషన్స్........

శశి అటుతిరిగాడు.

"వచ్చింది"

మెల్లిగా కళ్ళజోడు తీశాడు.

ఒక కంటి వెంట నీరు....రెండవది చూడటానికే భయంకరంగా ఉంది. ఇంకా పచ్చి ఆరలేదు.

తండ్రి నిలువుగుడ్లేశాడు. చెల్లి, తల్లి గొల్లుమని పోయారు.

శకుంతల కొయ్యబారి పోయింది.

"సీటు దొరికింది. కాని మనిషి నిండా అగాధాల లోటు."

మనసులో నలిగి పోతూఉన్న వ్యథ, కళ్ళల్లో వేదనా మిగిలింది!

కాలే సిగరెట్టు...

శ్రీ దిలావర్

నువ్వు సుతారంగా
వలపును గీసీ గియ్యగానే
అంటుకున్న నా మనసు అంచును చూస్తే
నీకు తమాషా!

రింగులు రింగులుగా భారంగా
గాలిలో తేలిపోతున్న
గతకాలపు జ్ఞాపకాల పొగను చూస్తే
నీకు మజాకా!

ఏనాడో పెనవేసిన అనుబంధాల వ్రేళ్ళమధ్య
కాలిపోతున్న మనసు సిగరెట్టు నుండి
ఎంత నుసి........
గుండె యాష్‌ట్రేలో రాలిపడుతున్నదో
ఎప్పుడైనా కదిలించి చూశావా డార్లింగ్....?